

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/230/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514204466
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8514204466.3

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpeným Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P.O.BOX 41, IČO: 47 233 516 proti žalovanému D. M., nar. X.XX.XXXX, bytom T. U. XXX, občanovi SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42362962, práv. zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom AK, Dobrovičova 13, Bratislava v konaní o zaplatenie 340,-- eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

Žalobca je **p o v i n n ý** uhradiť vedľajšiemu účastníkovi Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7 Bratislava trovy konania vo výške 69,90 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa, advokáta, so sídlom v Dobrovičova 13, Bratislava, vedený v U. H., a. s., č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 13.8.2014 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 340,-- eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 23.5.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným dňa 11.12.2008 uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej len zmluvu o RÚ), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 331,94 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 18,69 eur v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve.

Na základe žiadosti žalovaného sa žalobca so žalovaným dohodli na odklade splátok č. 6,7,8 a tieto sa žalovaný zaviazal splatiť ako splátky č. 37,38,39. Neskôr požiadal žalovaný o ďalší odklad splátok a preto žalobca so žalovaným uzavrel dodatok k zmluve, v ktorom sa dohodli na odklade splátok č. 14,15 a za odklad splátok sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi zmluvnú odmenu vo výške 37,38 eur. Uvedené splátky vrátane zmluvnej odmeny sa zaviazal žalovaný zaplatiť žalobcovi ako tzv. odložené splátky č. 40,41,42,43. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátky č. 14 a do okamžitej splatnosti úveru zaplatil len sumu 368,60 eur. Z dôvodu, že žalovaný bol v omeškani s úhradou splátky č. 25 viac ako 3 mesiace, žalobca vyhlásil podľa § 565 OZ okamžitú splatnosť úveru. Žalovaný mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 341,62 eur dňa 22.5.2011, ale túto sumu neuhradil ani čiastočne. Žiadal, aby súd žalobe vyhovel, zaviazal žalovaného uhradiť žalovanú sumu s úrokom z omeškania a nahradiť mu trovy konania.

Podaním doručeným súdu dňa 26.6.2014 do konania na podporu žalovaného vstúpil vedľajší účastník Občianske združenie, Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, právne zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach a žalovaného a vedľajšieho účastníka vyzval, aby sa v lehote 15 dní k veci písomne vyjadrili a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznávajú, uviedli vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podaním doručeným súdu dňa 24.2.2015 žalovaný so žalobou nesúhlasil, uviedol, že žalobcovi už úver uhradil a stále sa mu z príjmu strháva určitá čiastka na splácanie predmetného úveru.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení, doručenom súdu dňa 25.3.2015, uviedol, že vzťah medzi účastníkmi konania je vzťahom spotrebiteľským. Žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o RÚ, vzniesol námietku premlčania, keďže žalobca si mohol uplatniť svoje právo na súde už 23.5.2011 a najneskôr dňa 23.5.2014, ale uplatnil si ho až 13.8.2014, t.j. po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty. Tvrdil, že výška odmeny za poskytnutie pôžičky je v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva neobsahuje náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 písm. d/ a g/, a to adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a končenu splatnosť spotrebiteľského úveru, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu trovy konania.

Podaním, doručeným súdu dňa 27.5.2015, žalobca zobral žalobu späť v časti istiny 100,-- eur z dôvodu, že po podaní žaloby uhradil žalovaný žalobcovi dňa 21.1.2015 sumu 50,-- eur a dňa 23.2.2015 sumu 50,-- eur, teda spolu sumu 100,-- eur. Žiadal však, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy 340,-- eur a úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 340,-- eur od 23.5.2011 do 20.1.2015, zo sumy 290,-- eur od 22.1.2015 do 22.2.2015 a zo sumy 240,-- eur od 23.2.2015 do zaplatenia a priznal mu trovy konania. Súd posúdil toto podanie žalobcu tak, že zobral žalobu späť vo výške 100,-- eur z pôvodne žalovanej sumy 340,-- eur na základe úhrady žalovaného 100,-- eur po podaní žaloby, preto v časti zaplatenia istiny 100,-- eur uznesením č. k. 5 230/2014-55 zo dňa 2.6.2015 konanie zastavil a predmetom konania ostalo zaplatenie istiny 240,-- eur a nie 340,-- eur tak, ako uvádza v späťvzatí návrhu žalobca

Keďže v danom prípade ide v zmysle § 200ea O.s.p. o drobný spor (konanie, predmetom ktorého nie je suma presahujúca 1 000 eur), súd s poukazom na § 115a ods. 2 O. s. p. dňa 9.11.2015 oznámil na úradnej tabuli súdu, že dňa 18.11.2015 o 10.30 hod. bude vo veci vyhlásený rozsudok bez nariadenia pojednávania a následne tento rozsudok v uvedený deň aj vyhlásil.

Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa s obsahom pripojených listinných dôkazov, - zmluvou o RÚ č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.12.2008, Zmluvným dojednaním Zmluvy o RÚ, oznámením veriteľa o schválení úveru, históriou platieb - kartou klienta, oznámením žalobcu o zosplatení úveru zo dňa 4.4.2011 a doručenkou o jeho doručení, priemernými úrokovými mierami z úverov obchodných bánk za rok 2008 uverejnenými NBS, vyjadrením žalovaného, vyjadrením vedľajšieho účastníka a vyjadrením žalobcu a obsahom celého spisu, na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Nespornou skutočnosťou bolo, že účastníci konania dňa 11.12.2008 uzatvorili zmluvu o RÚ (č.l. 3-4 spisu), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 331,94 eur. Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že žalovaný sa zaviazal splatiť úver 36 mesačnými splátkami splatnými k 20. dňu v kalendárnom mesiaci vo výške 18,69 eur, zmluvná odmena bola 10 268,-- Sk, t.j. 340,83 eur, predpokladaná RPMN za úver bola 68,80 %, ročná úroková sadzba úveru 68,80 %, priemerná RPMN za úver 34,92 %, poskytnutá čiastka revolvingu 188,38 eur (5 675,- Sk), zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 260,14 eur (7 837,-Sk), predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 59,49 %, ročná úroková sadzba revolvingu 67,93 %. Okrem toho na druhej strane zmluvy o RÚ je uvedené, že dlžník zaplatí veriteľovi odmenu za poskytnutie služby spočívajúcej v odklade splátok úveru vo výške 53,91 eur a spočívajúcej v odklade splátok revolvingu vo výške 32,66 eur.

Súd z obsahu zmluvy zistil, že sa jedná o typovú zmluvu, keď tlačivo - formulár označený ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere je rozdelené vertikálne na 6 časti, s možnosťou vpisovania konkrétnych údajov o spotrebiteľovi a revolvingovom úvere, jeho výške,

opačná strana obsahuje predtlač textu písaného veľmi drobným písmom, v ktorom je odkaz na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach, dohoda o odmene za poskytnutie služby spočívajúcej v odklade splátok úveru a revolvingu. V spodnej časti tlačiva je priestor pre podpis dlžníka, spoludlžníka, miesto a dátum podpisu.

Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere, na ktoré odkazuje zmluva, nie sú zo strany žalovaného verifikované (podpísané).

Ako vyplýva z obsahu tejto zmluvy o RÚ, tiež aj z oznámenia žalobcu o schválení úveru, schválená výška úveru bola 331,94 eur, ale skutočne žalobca vyplatil žalovanému dňa 12.12.2008 úver vo výške 304,90 eur, vrátane revolvingov. Nominálna výška úveru bola 672,78 eur, poplatok za odklad a zníženie splátok 37,38 eur, nominálna výška úveru celkom 737,11 eur.

Z karty klienta - platobnej histórie (čl. 7, 8, 60 spisu) vyplýva, že žalovanému bola celkom vyplatená suma 304,99 eur, úver žalovaný splácal mesačne vo výške 18,69 eur až po 5. splátku, neuhradil 6., 7., 8. splátku, potom splácal po 13. splátku, neuhradil 14. a 15. splátku a ďalej splácal úver po 24. splátku po 18,69 eur, 25. splátku neuhradil dňa 20.1.2011, t.j. v lehote splatnosti, dňa 28.2.2011 uhradil sumu 2,20 eur a v lehote splatnosti neuhradil ani 26. a 27. splátku.

Podaním zo dňa 4.4.2011 žalobca oznámil žalovanému zosplatenie úveru a vyzval ho na úhradu dlžných splátok č. 25, 26, 27 vo výške 56,07 eur s tým, že keď dlžné splátky neuhradí do 15 dní od doručenia oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Žalovaný (resp. manželka žalovaného) prevzal oznámenie o zosplatení dňa 11.4.2011.

Z karty klienta na čl. 7 vyplýva, že žalovaný uhradil po oznámení o zosplatení úveru sumu 11,29 eur dňa 12.4.2011 a sumu 1,62 eur dňa 18.12.2013, t.j. do podania žaloby na súd uhradil celkom sumu 370,22 eur.

Po podaní žaloby žalovaný uhradil sumu 100,-- eur, a to dňa 21.1.2015 sumu 50,-- eur a dňa 23.2.2015 uhradil tiež sumu 50,-- eur (karta klienta na čl. 60 spisu). Do vyhlásenia rozsudku žalovaný uhradil žalobcovi celkom sumu 470,22 eur.

Podľa internetových zistení súdu na webovom sídle Národnej banky Slovenska <http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank> priemerné úroky zo spotrebiteľských úverov obchodných bánk zverejnených Národnou bankou Slovenska v decembri 2008 bola úroková miera pri spotrebiteľských úveroch pri fixácii od 1-5 rokov 13,59 % ročne (čl.20 spisu).

Podľa tvrdenia žalobcu mal žalovaný uhradiť žalobcovi ku dňu podania žaloby sumu 340,-- eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 23.5.2011, kedy sa dostal do omeškania so splatením dlžnej sumy, do zaplatenia, ale túto neuhradil, preto si žalobca uplatnil svoje právo na súde, pričom špecifikoval, že táto suma predstavuje rozdiel medzi splátkami, ktoré sa odporca zaviazal uhradiť a tým, čo uhradil. Po späťvzatí návrhu žalovaný mal uhradiť žalobcovi ešte sumu 240,-- eur a úrok z omeškania, tak ako je uvedené vyššie.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ObZ) (ku 11.12.2008) Touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zmluvy o úvere (§ 497 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1991-513/znenie-20080101>>), zmluvy o bežnom účte (§ 708 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1991-513/znenie-20080101>>).

Podľa § 497 ObZ Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 ObZ Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery,

ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Uzatvorená zmluva o úvere má charakter spotrebiteľskej zmluvy, preto je potrebné tento právny vzťah posudzovať podľa ustanovení O Z, podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a podľa zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia tejto zmluvy o úvere.

Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 1 OZ Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 2 OZ Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

h/ prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

Podľa § 53 ods. 5 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 54 ods. 1 OZ Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 558 ods. 1 OZ Splnením dlh zanikne.

Podľa § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmluvy (11.12.2008), (ďalej len ZoSÚ), Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 ZoSÚ Na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytovaním spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nespĺnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258/znenie-20080101>> z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru okrem úrokov.

Podľa § 3 ods. 1 ZoSÚ Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 ZoSÚ Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 5 ZoSÚ Pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa §4 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258/znenie-20080101>> prostredníctvom ustanoveného vzoru formulára. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

Podľa § 3 ods. 8 ZoSÚ Počas trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je veriteľ povinný písomne a bezodkladne informovať spotrebiteľa o zmene ročnej úrokovej sadzby a poplatkov.

Podľa § 3 ods. 10 ZoSÚ Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády.

Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258/znenie-20080101>> musí obsahovať

- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258/znenie-20080101>>,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258/znenie-20080101>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere

Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa 4 ods. 4 ZoSÚ Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Právne posúdenie veci

Po zhodnotení vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Je nepochybné, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v ObZ a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalovaný v danom prípade vystupoval ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby (použil ich na bežnú spotrebu), teda ako spotrebiteľ, kým žalobca pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky

spotrebiteľského úveru. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 258/2001 Z.z., ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave ObZ a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia § 52 a nasl. OZ, ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv.

Ustanovenie § 53 OZ vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkané služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaných služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať ale bo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd zdôrazňuje, že ZoSÚ vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

Náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy medzi účastníkmi konania boli údaje o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (písm. d/), o celkovej výške a mene poskytnutého spotrebiteľského úveru a o podmienkach upravujúcich jeho čerpanie (písm. e/), konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (písm. g), ročnej úrokovej sadzby; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, (písm. h/), o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (písm. i/), o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (písm. j) ku dňu podpísania zmluvy.

Ide o údaje, ktoré majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery a porovnať si cenu toho ktorého úveru.

V zmluve o RÚ chýba údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (písm. d/), o výške, počte a termíne splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov (písm. i/) - v zmluve je uvedený len údaj o výške mesačnej splátky vrátane úrokov, bez špecifikácie, koľko z tejto splátky bude činiť mesačne splátka istiny, koľko úrok z úveru a koľko iné poplatky, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Z gramatického výkladu tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia, a to bol aj zámer zákonodarcu, je, aby z rozpisu splátok bolo jednoznačné, koľko činí splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov.

Prejednávaná úverová zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške splátky bez jej špecifikácie na istinu, úroky a iné poplatky.

Rovnako podľa názoru súdu v úverovej zmluve absentuje údaj podľa § 4 ods. 2 písm. g/ ZoS o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je len uvedených počet splátok a deň splatnosti v mesiaci, z takéhoto znenia však nevyplýva termín konečnej splatnosti úveru.

Absenciu týchto údajov citovaný ZoSÚ sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá.

Za takéhoto stavu súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi iba sumu, ktorú si požičal.

Z predložených listinných dôkazov (platobnej histórie - karty klienta čl. 7, 60 spisu) vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 331,94 eur, ale skutočne mu vyplatil dňa 12.12.2008 úver vo výške 304,99 eur, vrátane revolvingov. Žalobca žiadal uhradiť sumu 340,- eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 23.5.2011 do zaplatenia. Po čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom dňa 23.2.2015 v

časti istiny 100,-- eur (čl. 53 spisu) z dôvodu úhrady žalovaným sumy 50,-- eur dňa 21.1.2015 a 50,-- eur dňa 23.2.2015, súd zastavil konanie v časti späťvzatia návrhu, t.j. v časti istiny 100,-- eur. Z podania doručeného súdu dňa 27.5.2015 však vyplýva, že žalobca nevzal späť návrh aj v časti zaplatenia 9,25 % úroku z omeškania ročne zo sumy 50,-- eur od 23.5.2011 do 20.1.2015 a zo sumy 50,-- eur od 21.1.2015 do 22.2.2015, ale žiadal, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť 9,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 340,-- eur od 23.5.2011 do 20.1.2015, zo sumy 290,-- eur od 21.1.2015 do 22.2.2015 a zo sumy 240,-- eur od 23.2.2015 do zaplatenia. Žalovaný skutočne uhradil žalobcovi do vyhlásenia rozsudku celkom sumu 470,22 eur, a to do podania žaloby na súd mu uhradil sumu 370,22 eur a po podaní žaloby sumu 100,-- eur, teda mu celkom uhradil viac, ako mu bolo vyplatené, o 165,23 eur.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd má za to, že zmluva o RÚ č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 11.12.2008 sa považuje za úver bezúročný a bez poplatkov, teda žalobca má právo len na vrátenie skutočne vyplatenej sumy 304,99 eur, pričom žalovaný mu uhradil do vyhlásenia rozsudku sumu 470,22 eur, t.j. viac ako mu bolo vyplatené o 165,23 eur, pričom do podania žaloby mu uhradil viac, ako mu bolo vyplatené o 65,23 eur. Na základe uvedeného súd považoval nárok žalobcu aj po zastavení konania (v časti istiny 100,-- eur) v celom rozsahu za nedôvodný, preto žalobu zamietol aj v časti uplatňovanej istiny, aj v časti uplatňovaného úroku z omeškania.

Súd ešte poznamenáva, že už v čase podania žaloby na súd, bol uplatnený nárok žalobcu nedôvodný, keďže už do podania žaloby žalovaný uhradil žalobcovi viac o 65,23 eur, ako mu bolo vyplatené. Žalovaný by mal právo na vrátenie bezdôvodného obohatenia od žalobcu vo výške 165,23 eur (v časti, kde toto právo nie je premičané), ale v tomto konaní si neuplatňoval vrátenie bezdôvodného obohatenia.

Ďalej súd ešte uvádza, že pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, má sa za to, že musí ísť o také zmluvné dojednanie medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu a obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinnosti na strane oboch účastníkov. Súd zdôrazňuje, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

K tomu je potrebné uviesť, že zmluvné dojednania medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy podliehajú súdnej kontrole vo svetle imperatívu dobrých mravov.

Rozpor s dobrými mravmi predstavuje také konanie, ktoré je zjavne právne neprijateľné, pretože je z hľadiska oprávnených záujmov strán a spoločnosti hrubo nevyvážené.

V zmluve o RÚ bola stanovená ročná úroková sadzba úveru vo výške 68,80 % a ročná úroková sadzba revolvingu 67,93 %. Podľa žalobcu hodnota odplaty dohodnutá v predmetnej zmluve podstatným spôsobom neprevyšovala obvyklú odplatu na finančnom trhu.

Úroky dohodnuté pri poskytovaní úveru predstavujú odplatu za užívanie požičanej sumy. Právny poriadok výslovne neupravuje, v akej výške je možné pri úvere dohodnúť úroky. Z tejto skutočnosti nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy, pretože tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 OZ. S poukazom na toto ustanovenie je súd toho názoru, že určená úroková sadzba úveru vo výške 68,80 % ročne a úroková sadzba revolvingu vo výške 67,93 % ročne, je v rozpore s dobrými mravmi a vzhľadom na súdom zistenú priemernú úrokovú mieru pri spotrebiteľských úveroch obchodných bánk v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (december 2008) 13,59 % ročne, žalobcom poskytnutá ročná úroková sadzba úveru 68,80 % a revolvingu 67,93 % je jednoznačný úžernický úmysel veriteľa a ako taká nemôže požívať súdnu ochranu a je nutné ju hodnotiť ako neprijateľnú, odporujúcu dobrým mravom, takéto prevýšenie, v danom prípade až viac ako 5 násobne, je netolerovateľné zvlášť v spotrebiteľských zmluvách.

Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Požiadavka na neprimerané zmluvné úroky môže za istých okolností v sebe obsahovať i skutkovú podstatu trestného činu úžery, kedy dohoda o neprimeraných úrokoch je neplatná pre rozpor so zákonom, alebo v iných prípadoch pre rozpor s dobrými mravmi. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 OZ je úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vzhľadom na

rozhodujúce okolnosti starostlivo posúdil, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade alebo v rozpore s dobrými mravmi.

Pri dojednávaní úrokov zo spotrebiteľského úveru koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje od dlžníka (spotrebiteľa) primeraný úrok, teda primeranú odplatu za užívanie poskytnutej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ poskytoval úvery za neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov. Úrok viac ako 5 násobne vyšší podstatne prevyšuje obvyklú odplatu na finančných trhoch.

Judikatúra súdov nikde nespochybnila, že neprimerané úroky nie sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 MCdo 1/09 z 31.07.2009, NS SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26.04.2012, KS Prešov sp. zn. 3 Co 67/2012 z 24.10.2012).

Podľa právneho názoru vysloveného KS Prešov sp. zn. 6Co/138/2012 z 07.05.2013 cena plnenia (vrátané úrokov) nie je vyňatá zo súdnej kontroly jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 OZ) s odkazom na rozsudok súdneho dvora C 484/08-Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid proti Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios.

Účastníkmi konania dojednaná úroková sadzba úveru 68,80 % ročne a revolvingu 67,93 % podľa názoru súdu neobstojí pri posudzovaní súladu jej výšky so zákonným znením ustanovenia § 53 ods. 6 OZ, ale ani s ustanovením § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z. z., účinným v čase uzavretia zmluvy o RÚ, ktorým sa ustanovovala výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie úveru (zrušené k 11.6.2010). Preto súd považuje túto podmienku zmluvy za neprijateľnú, teda za absolútne neplatnú podľa § 53 ods. 5 OZ.

Ďalej súd poukazuje na skutočnosť, že pri poskytnutej čiastke úveru 331,94 eur a skutočne vyplatenej čiastke úveru vo výške 304,99 eur, zmluvná odmena je 340,84 (čl. 5 spisu), čo je viac, ako poskytnutá suma úveru, t.j. zmluvná odmena je vo výške 112 %. Takúto zmluvnú odmenu súd považuje za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi, pretože dojednaná odmena je vyššia ako samotná istina. Celkom vyplatená suma včítane revolvingov bola vo výške 304,99 eur, nominálna výška úveru bola 672,78 eur a nominálna výška včítane poplatku za odklad splátok (37,38 eur) bola celkom 737,11 eur, čo je odmena včítane poplatku za odklad viac ako vyplatená suma o 432,12 eur, t.j. o 142 %.

Súd považuje dojednanú zmluvnú odmenu ako zmluvnú podmienku za neprijateľnú aj z dôvodu jej neurčitosti. Odmena by mala korešpondovať nejakému predmetu plnenia. V zmluve o revolvingovom úvere a ani v zmluvných dojednaniach nie je špecifikované z čoho, resp. za čo predmetná zmluvná odmena má byť veriteľovi zaplatená. Dá sa len predpokladať, že táto odmena je za uzavretie zmluvy, teda asi za napísanie, resp. za posúdenie bonity záujemcom o úvere, ale možno ju aj vysvetľovať ako odmenu za poskytnutie úveru. V prípade, že by mal súd chápať, že dojednaná zmluvná odmena je odmenou za poskytnutie úveru, ide podľa názoru súdu o duplicitnú odmenu, nakoľko odmena za poskytnutie úveru je obsiahnutá, resp. zahrnutá v úrokovej sadzbe za poskytnutý úver.

Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka vyjadrujúca finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Podľa názoru súdu pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spolplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd má za to, že zmluva o RÚ č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 11.12.2008 sa považuje za úver bezúročný a bez poplatkov, teda žalobca má právo len na vrátenie skutočne vyplatenej sumy eur, pričom odporca mu uhradil 470,22 eur, t.j. viac, ako mu bolo vyplatené o 165,23 eur. Na základe uvedeného súd návrh celkom zamietol, a to aj v časti uplatňovanej istiny, aj v časti uplatňovaného úroku z omeškania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. a podľa § 142 ods. 1 O. s. p.. Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. účastník, ktorý zavinil zastavenie konania je povinný uhradiť druhému účastníkovi trovy

konania. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaný má právo na náhradu trov konania, keďže žalobca zavinil zastavenie konania v časti istiny 100,-- eur a v prevyšujúcej časti ako úspešný účastník konania má právo na náhradu trov konania, ale žiadne trovy konania si neuplatňoval a zo spisu nevyplýva, aby mu nejaké trovy konania vznikli, preto mu ich súd nepriznal.

Trovy konania patria aj vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na podporu žalovaného. Právny zástupca vedľajšieho účastníka podal vo veci vyjadrenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu, teda vedľajší účastník na podporu žalovaného má právo na náhradu trov konania, a to trov právneho zastúpenia potrebných na účelné bránenie práva žalovaného, čo vyslovil vo viacerých rozhodnutiach, týkajúcich sa obdobných vecí, aj Krajský súd Prešov. Právny zástupca vedľajšieho účastníka podaním doručeným súdu dňa 25.3.2015 uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 69,90 eur. Súd vychádzal pri stanovení odmeny advokáta z hodnoty predmetu sporu 340,-- eur s príslušenstvom, pričom podľa § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov je odmena za jeden úkon právnej služby vo výške 26,56 eur. Odmena v takejto výške patrí vedľajšiemu účastníkovi za 2 úkony právnych služieb, a to: 1/ prevzatie a príprava zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/), 2/ písomné podanie vo veci samej doručené súdu dňa 25.3.2015 (§ 13a ods. 1 písm. c/), celkom patrí vedľajšiemu účastníkovi odmena za úkony právnej služby vo výške 53,12 eur. K tejto odmene sa pripočítava paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov za 2 úkony vykonané v roku 2015 - 2x 8,39 eur, t.j. 16,78 eur, trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka celkom predstavujú sumu 69,90 eur, ktoré súd zaviazal uhradiť žalobcu v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Bohadana Jakubisa, advokáta AK v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
 - b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak
- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 - b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
 - c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
 - d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).